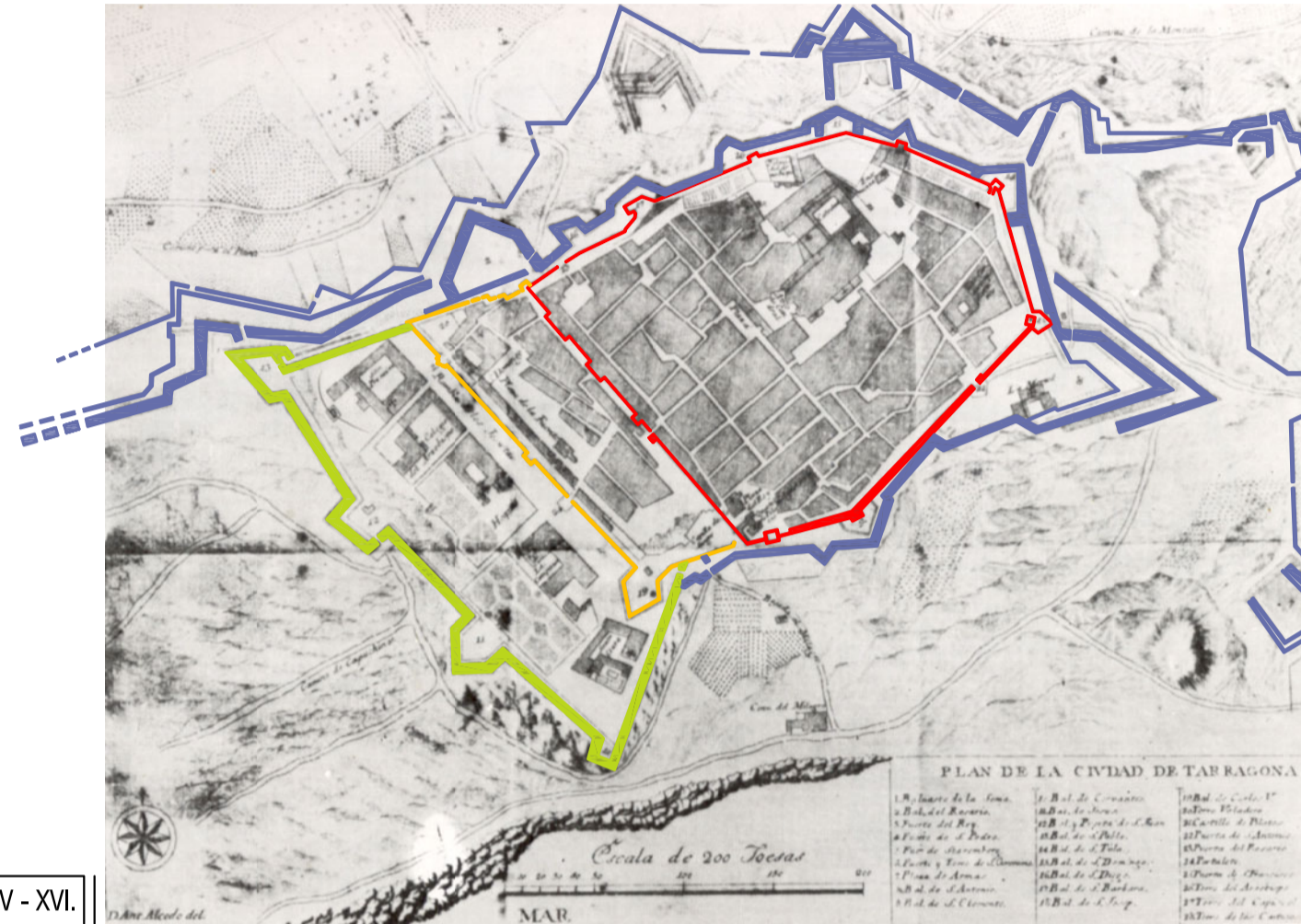

La Ciutat Romana. 1.- Zona Sagrada / 2.- Fòrum Provincial / 3.- Circ / 4.- Zona Residencial.

"Proyecto de la Nueva Población de la Marina". 1802.

Limits de la Ciutat Alta. s.XII - XIV - XVI.

Tarragona. 1880.

BREU RESUM GEOMORFOLÒGIC

Des d'un punt de vista geogràfic, Tarragona es podria descriure com una ciutat que es disposa en terrasses successives fins al port. Aquesta característica que defineix la ciutat ha condicionat sempre la seva morfologia urbana i desenvolupament urbanístic.

- Així, durant l'època romana, les terrasses definiran i limitaran clarament diferents zones de la ciutat amb caràcter i funció ben diferenciades:
- la primera i segona terrassa contindrà tota la **zona sagrada i administrativa**.
 - entre la segona i tercera, hi haurà el **circ**, com a gran **edifici públic i lúdic**.
 - l'àrea **residencial i comercial** se situarà entre la tercera i cinquena terrassa; aquesta última servirà també per separar la ciutat de la zona del port; amb tot, també s'aprofitarà el desnivell per a construir-hi un altre edifici públic: **el teatre**.

Desfet l'imperi romà, la ciutat medieval es reduirà considerablement i es tancarà dins l'espai que ocupen les dues terrasses més altes. Paral·lelament també s'anirà formant un barri a la part baixa, als peus de l'últim desnivell que separa les dues terrasses més meridionals. La influència d'aquesta topografia serà tal que en tractats de l'època s'anirien a distingir "dues ciutats", una serà la de la **ciutat alta**, emmurallada, mentre que l'altra se la coneixerà com la **població de la Marina, ciutat baixa o del port**.

Urbanísticament, el segle XIX es caracteritzarà per l'assalt i conquesta de la ciutat de les successives terrasses vers el mar i per la unió entre les dues poblacions abans esmentades; amb tot, l'últim tallat tornarà a ser un límit, aquest cop, però, entre la zona residencial i l'estrictament industrial de la ciutat, abocada al port i ocupada per magatzems i tallers.

DE LA FÀBRICA A "LA CHARTREUSE"

En els seus inicis, fou una fàbrica tèxtil que intentà fallidament dinamitzar la industrialització de la ciutat, anys més tard, es reconverteix com a destil·leria d'alcohol; i serà com a destil·leria que acabarà sent un símbol de la ciutat, quan, des de començaments del segle XX, els pares cartoixans s'hi instal·laren i hi feren el seu *convent*, alhora que la convertien en fàbrica de licors per elaborar, entre d'altres, el licor franquicia de la congregació i que acabà donant el nom popular de la fàbrica: *El Chartreuse*.

El fet que els cartoixans s'instal·lessin a Tarragona no va ser fruit de l'atzar, sinó dels contactes que la família Muller (últims llogaters de l'edifici de la Chartreuse) mantenien amb els cartoixans de la Grande Chartreuse a qui subministraven l'alcohol destil·lat per als seus licors.

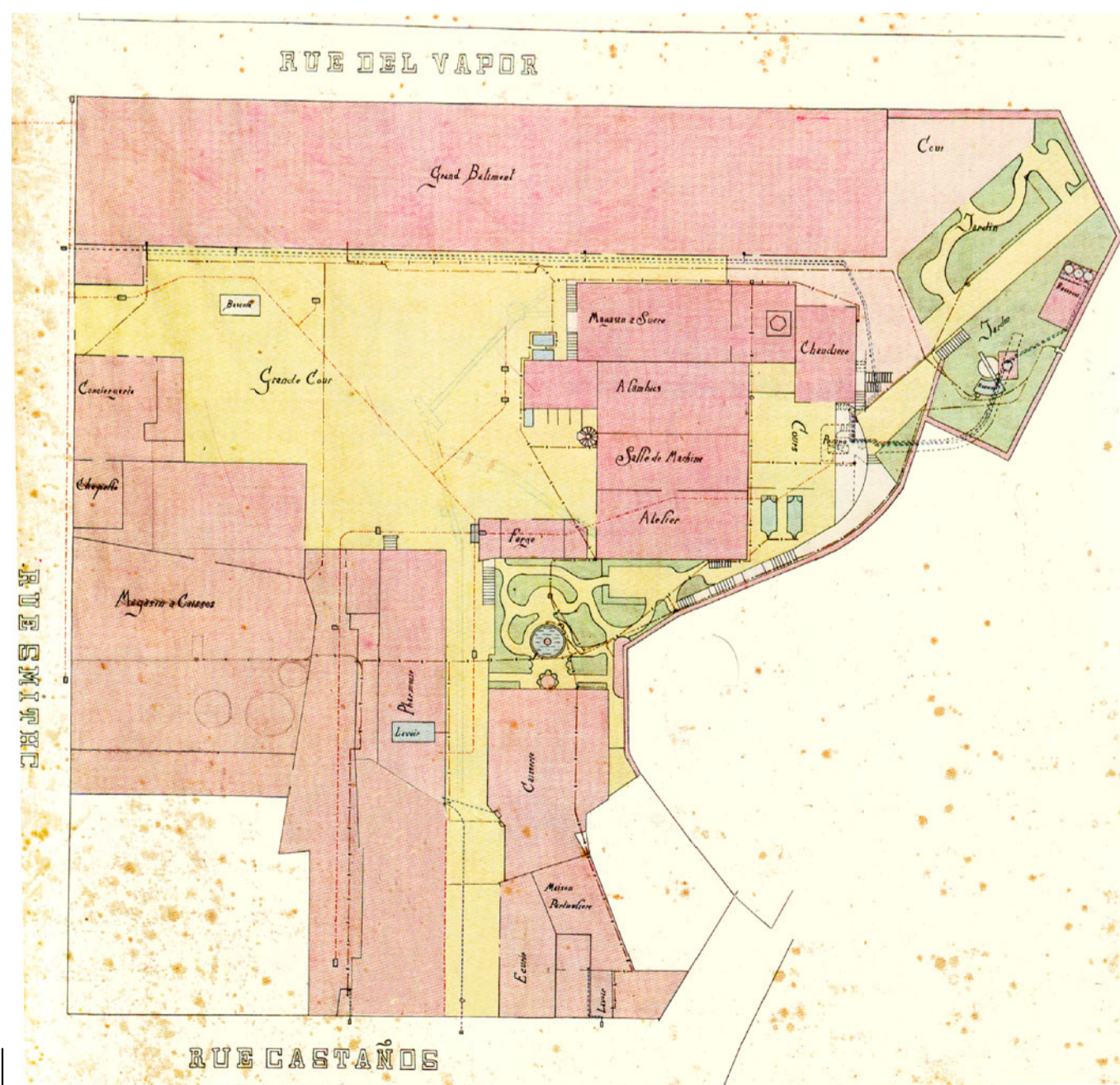
Després de diversos intents, l'any 1882 el Pare Procurador de la Grande Chartreuse autoritzà la compra de la Fabril Tarraconense, però fins el 1902 no fou efectiva la vinguda dels cartoixans francesos. L'edifici de la Fabril és un important exemple de com es feia l'arquitectura industrial del segle XIX i, a més, incorporà els progressos tècnics més avançats del moment. Aquests elements restaren intactes amb la vinguda dels cartoixans, malgrat les modificacions que van haver de dur-se a terme per tal que els monjos poguessin dur la vida monàstica alhora que fabricaven els seus licors.

"Entre l'octubre del 1902 i el setembre del 1933, ultra Pelaboració del licor, l'edifici de la plaça dels Infants serví de monestir a la comunitat cartoixana. Un monestir sensiblement diferent al que dictava la regla de sant Bru, però amb tots els elements bàsics de l'ordre. La comunitat va tenir de manera constant uns catorze cartoixans dels quals cinc eren sacerdots i nou lleics."

(Olivé Serret, Enric. "La Chartreuse de Tarragona. De la fàbrica al convent")

Postal de principis del segle XX de la Chartreuse.

"Proyecto de reconstrucción de la antigua fábrica de la calle del vapor". 24 de febrer de 1884.

Anunci de l'Elixir i del Chartreuse cap al 1905.

Pares cartoixans durant Pelaboració del licor a l'edifici del sucre.